

Číslo 2
2011-2012

JESENÍČEK

37.
ročník

EKOLOGICKO-SPORTOVNÍ KURZ 6. TŘÍDY

5. 9. – 9. 9. 2011

Každým rokem na počátku září odjíždějí žáci 6. třídy na ekologicko-sportovní kurz, který je příležitostí nejen k upevnění třídního kolektivu, ale též příležitostí poznat blíže novou třídní učitelku, v jejich případě paní učitelku Evu Konířovou. O svých dojmech sepsali žáci následující reportáž.

Pondělí
5. 9. 2011

Náš několikadenní kurz začal v pondělí 5. září. Stejně jako v případě minulých ročníků, i naše třída byla hned od začátku rozdělena na dvě skupiny: „kolaře“, kteří měli od školy odjízdet v 9 hodin, a „pěšáky“, kteří se chystali na cestu vlakem. Vše ale dopadlo jinak. Kvůli

nepříznivému počasí jsme nakonec jeli vlakem všichni.

Přestupní stanicí byl pro nás Rakovník, odkud jsme pokračovali autobusem až do Krakovce. Před hradem stejného jména se nás ujal dlouhovlasý, příjemný pán. Položil nám několik otázek a pak se sám rozpovídal o hradu. Samozřejmě jsme si tuto historickou stavbu řádně prohlédli. Navštívili jsme sklep i hladomornu a také se seznámili s místním kocourem jménem Einstein. Každý si ho chtěl pohladit, takový to byl mazel.

Z Krakovce jsme zamířili přímo na Zvíkovec, cíl naší cesty. Minuli jsme sochu Mistra Jana Husa, přešli silnici a ocitli se v lese. Bylo zde mokro a blátivo, protože téměř po celou dobu naší chůze pršelo. Neochvějně jsme zdolali několik brodů (u jednoho z nich si paní učitelka Konířová a pan učitel Knapp museli zout boty) a již docela unavení jsme si dopřáli zastávku v rekreačním areálu Máchův mlýn v údolí Javornického potoka. Svačina i odpočinek přišly každému vhod. Však nás ještě čekaly asi tři hodiny chůze!

Když jsme konečně dorazili do tábora, hned jsme si uložili věci do chatek a pak už se jen těšili na naši první večeři. K jídlu byly „vrtule“ s vynikající omáčkou a masem. Mňam! Po večeři nám paní učitelka Knappová představila pana správce, paní kuchařku i paní barmanku. A také nás seznámila s tím, co všechno nás v tomto týdnu čeká.

Ještě dnes večer jsme si nakreslili erby, zahráli si hru BINGO a dokonce stihli napsat i test o Krakovci. Do vyhlášení večerky ve 22⁰⁰ toho bylo až až.

Napsaly Denisa Spurná a Štěpánka Kougllová

Ráno v osm hodin nás z postelí vyhnal budíček, po kterém hned následovala ranní rozcvička. Na tu si budeme muset zvyknout.

Dopolední program začal ve čtvrt na deset. Skupina s panem učitelem Knappem trénovala míčové hry (například přehazovanou) a zdokonalovala postřeh a obratnost při frisbee. Druhá část třídy se věnovala dendrologii, což je nauka o dřevinách a všem, co s nimi souvisí. Paní učitelka Knappová nám ukázala i některé drobné živočichy, kupříkladu křížáka pruhovaného, jehož samička si ráda smlsne na samečkovi, a pohovořila i o nebezpečí v podobě klíšťat. Cestou zpět do tábora jsme pak sbírali různé listy a jehličí, abychom je posléze přiřazovali ke stromům – lípě srdčité, javoru babyce, klenu a mléči, borovici lesní apod.

Po obědě a poledním klidu pokračoval program opět ve skupinách. V přírodovědné části jsme s paní učitelkou Knappovou lovili a určovali sladkovodní bezobratlé živočichy, například blešivce, larvy chrostíků a ploštěnky. Sportovní část opět řídil pan učitel Knapp. S dětmi trénoval jízdu na kánoích a vysvětloval zásady bezpečnosti při pobytu ve vodě. Všechny činnosti se pak samozřejmě vyměnily, aby žádná skupina nepřišla zkrátka.

Ještě do večere jsme měli v plánu stihnout myslivost. Místo toho však paní učitelka navázala na dendrologii a vyprávěla nám o stromech. Tím nás v podstatě připravila na znalostní test, který jsme si napsali po večeri. Pak už zbyl čas jen na sehrání šipkované a den byl pryč. Takže do chatky a spát!

Napsaly Adéla Hronová a Jolana Ťažiarová

Středa
7. 9. 2011

Středečnímu dopoledni vévodily aktivity zaměřené na sběr a určování hub a dalších výtrusných organismů. Sportovní část patřila střelbě ze vzduchovky a orientaci v přírodě za pomoci buzoly. Nutno přiznat, že pohybu i nových informací tu máme opravdu dostatek.

Po obědě (gulášová polévka a zapékané těstoviny se sýrem) si obě skupiny postupně procvičily jízdu na kánoích a zpracovávání různých smyslových vjemů. Dostalo se i na oblíbenou hru HUTUTUTU. Hra většinou vypadá tak, že se jeden z účastníků nadechne, vběhne do území protivníka, dělá „Hutututu!“ (na jediný nádech), snaží se letmo dotknout několika protihráčů a pak rychle utíká zpátky ke

svému družstvu. Jeho soupeři, zejména ti, kterých se dotknul, se ho snaží chytit a udržet na území, dokud se nenadechne.

K večeri jsme tentokrát měli „uzené knedlíky“. Bylo to vydatné posílení před poutavým povídáním o myslivosti a životě lesní zvěře, které si pro nás připravil pracovník Lesů České republiky. Přednáška trvala asi do půl deváté. Hned po ní nás paní učitelka Knappová seznámila s programem na příští den, a protože jím bude náročný celodenní výlet, odebrali jsme se ke spánku dříve než obvykle.

Napsal Roman Jaroš

Čtvrtek
8. 9. 2011

Celodenní pěší výlet přináší turistům mnoho zajímavých poznatků, je však také dobrou prověrkou jejich „kondičky“. My jsme se ovšem ničeho neobávali a vydali se neohroženě vstříc novým zážitkům.

Ten první nás čekal hned v obci Hradiště, kde se celá naše třída zvažila. Zjistili jsme, že naše souhrnná hmotnost činí 1 080 kilogramů! Fotografové vše zdokumentovali a mohlo se pokračovat dál.

Delší zastávku učinila naše výprava u proslulých Skryjských jezírek a pak i v samotných Skryjích. Zdejší muzeum se pyšní rozsáhlou sbírkou zkamenělin dávných trilobitů, což jsme si nemohli nechat ujít. Když jsme si všechno pečlivě prohlédli a něco si nakoupili v místním obchodě, odebrali jsme se na nedalekou lokalitu u mostu, kde si každý našel aspoň kousek svého trilobita.

Poté bylo třeba (s ohledem na čas) učinit důležité rozhodnutí – jít ještě na Týřov, anebo tuto hradní zříceninu pro tentokrát vynechat? Nakonec se paní učitelka rozhodla pro druhou variantu, což mně osobně vůbec nevadilo. Na trase jsme totiž měli naplánovanou zastávku u vodní elektrárny ve Šlovicích. Zde se nás ujal majitel a průvodce v jedné osobě pan inženýr Čech a dopodrobna nás seznámil s touto technickou památkou. Asi po hodině výkladu a prohlídky skanzenu jsme se urychleně vydali na zpáteční cestu. Díky tomu jsme se vrátili do tábora včas, přesně na večeři.

Výletem čtvrtěční program ovšem nekončil. Každý se už těšil na večerní táborák a nacvičené scénky u ohně. Všechny scénky byly velmi povedené a legrační, moc jsme se u nich pobavili. Humor však některé přešel před následným bobříkem odvahy. Dvojice nebo i jednotlivci se pokoušeli překonat strach ze tmy a nočních zvuků a zvítězit sami nad sebou. Co vám budu povídat, stezka to byla strašidelná, děsivá a vůbec... Nakonec jsme byli všichni rádi, když jsme se mohli odebrat „na kutě“.

Napsala Monika Bezstarostová

Pátek
9. 9. 2011

Dnes jsme museli vstávat již v sedm hodin. Bylo třeba sbalit si zavazadla, najíst se, uklidit apod. Zanedlouho si pro naše věci přijel pan Kougl, aby je v pořádku dopravil do školy. Zbývající čas jsme pak holdovali pohybu. V rámci sportovního pětiboje nás paní učitelka rozdělila do čtyř družstev, z nichž každé si zvolilo nějakou barvu.

Volba padla na červenou, modrou, zelenou a černou. Soutěžilo se v následujících disciplínách: skoku do dálky, hodu polenem, skoku přes švihadlo, přetahování lanem a štafetě. Nejvíce se dařilo týmu černých.

Čas při sportu utekl jako voda a přišla chvíle odjezdu. Do Rakovníka nás dopravil autobus, kde jsme všichni vystoupili, jen Kuba Pokorný spal. Paní učitelka Konířová si ho chtěla vyfotit, ale

Štefan Čerňák a Honza Opat ho bušením na okno včas probudili. Kuba vylétl z autobusu tak rychle, že si tam málem zapomněl batoh.

Po této veselé příhodě jsme se přesunuli na vlakové nádraží, kde si každý ještě něco koupil. Také jsme se tu potkali s naší bývalou spolužačkou Ájou Čížkovou. Aspoň jsme si měli o čem vyprávět. Cesta vlakem rychle uběhla a náš nezapomenutelný kurz skončil.

Napsala Štěpánka Kouglová

Letošního 8. ročníku kurzu „Ekologické a sportovní aktivity v přírodě“ pro 6. třídy se zúčastnilo 22 žáků, což je bez jedné žákyně stoprocentní stav. Takového vysokého počtu zúčastněných nedosáhl zatím žádný kolektiv v minulosti. Více než polovina dětí byla připravena dopravit se na Zvíkovec na kole, což je také velmi pěkné.

Letos nás čekala premiéra U Nejdeckých – v kempu na břehu Berounky, vzdáleného asi 500 metrů od místa našeho dosavadního každoročního pobytu. Další změna nastala hned při odjezdu, neboť pro nepřízeň počasí jsme zvolili variantu přesunu bez kol, tedy vlakem, autobusem a pěšky.

Stravování probíhalo v jídelně, děti dostávaly jídlo 5krát denně, čaj nebo šťáva byly k dispozici po celý den. Jídlo dětem chutnalo a bylo ho dost. Paní kuchařka a pan vedoucí Zdeněk Musil byli velmi ochotní a vycházeli nám vstříc. Večer se pravidelně zatápělo v krbu,

takže jsme se mohli ohřát a usušit si mokré věci. Sprchy a záchody se nacházely v budově jídelny. Malé chatky byly vybaveny čtyřmi postelemi s prostěradly a postrádaly elektrický přívod. Doporučovala bych doplnit je o police a alespoň dvě židle. Větší chatky jsme měli čtyři. Ve dvou spala děvčata, v jedné hoši a v poslední vedoucí. Chatka děvčat měla i malou kuchyňku. Celkově jsme byli velmi spokojeni se stravou, vstřícností personálu i s hygienou, jen v chatkách nám většinou chyběly židle, skříně a poličky. Pobyt však hodnotíme kladně.

Ráda bych poděkovala rodičům a sourozencům Kuby Pokorného, Štěpánky Kouglové a Michala Kociána, kteří nám pomohli s dopravou zavazadel na kurz. Poděkování patří rovněž firmě Dronte, která nám za výhodných podmínek zapůjčila kanoe s pádly a vesty, Jirkovi Pourovi z Informačního centra LČR v Křivoklátě za bezvadnou přednášku, panu inženýru Čechovi, majiteli šlovické vodní elektrárny a skanzenu, za zajímavé vyprávění nejen o elektřině a Jiřímu Sobkovi, kastelánu na hradě Krakovec, který nás každoročně netradičním a zajímavým povídáním zasvěcuje do historie, a to vždy v pondělí, kdy jsou památky uzavřeny.

I přes částečnou nepřízeň počasí (zejména v pondělí) se kurz vydařil a plán se podařilo splnit.

Mgr. Vlastimila Knappová – vedoucí kurzu

POHÁDKA O LESNÍCH SKŘÍTCÍCH

**Z tvůrčí dílny
současných
šestááků pochází
i krátký
pohádkový
příběh,
navazující
na jejich
tvůrčivé aktivity
v lese.**

Byl jednou jeden les a o tom lese se povídalo, že je kouzelný. Málokdo tomu ale věřil. Až jednou si sem přišly hrát děti. Začaly stavět malé domečky, třeba pro skřítky, jak říkal Tomáš.

Děti odešly a netušily, že je skřítkové celou dobu pozorovali. Domečky se jim hned zalíbily. Nelíbilo se to však zlému čaroději Chlupovi, který skřítkům nepřál nic dobrého. Ničivým kouzlem jim všechny domečky zbořil.

Skřítkové se dobře dívali, jak si předtím počínaly děti, a postavili si domečky nové. Přitom ale nalíčili na čaroděje past. Když jim chtěl Chlup zase škodit, přilepil se a kouzelná hůlka mu vypadla. Skřítkové se jí zmocnili a zlého čaroděje odčarovali. Dobro zvítězilo.

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

1. PODEZŘELÝ STÍN

„Seděl jsem v křesle a četl noviny,“ začal svou výpověď pan Basel, „když tu se ozval křik z bytu mé sousedky. Okamžitě jsem vyběhl na chodbu a zahlédl jakéhosi muže, jak se mihl dole na schodech a vyběhl z domu. Dveřmi, které zůstaly otevřené, jsem pak vešel do bytu své sousedky. Byla to velmi stará, ale také velice bohatá paní. Našel jsem ji v křesle, už nežila. Vrah ji evidentně udusil. Zásuvka u kredence naproti křeslu byla vytažená, pachatel tam určitě hledal peníze. Všechno jsem nechal tak, jak to bylo, a zavolał jsem policii.“

Inspektor prohlížel vstupní dveře do bytu staré paní. Stařenka zavírala dveře na dva zámky a ještě řetízek.

„Není to divné, že ta stará žena otevřela někomu cizímu dveře tak pozdě večer?“ zeptal se inspektor.

„Určitě by k sobě nepustila někoho cizího,“ tvrdil pan Basel. „Vrah zřejmě přišel oknem, asi tudy,“ ukázal pan Basel inspektorovi na pootevřené okno. Pod oknem rostl rozložitý strom, ze kterého se při troše obratnosti dalo vylézt na římsu.

„Předtím, než se to stalo, jsem oknem ze svého bytu zahlédl v zahradě nějaký podivný stín,“ doplňoval pan Basel svou výpověď, „jenže jsem mu nevěnoval pozornost. Teď si ale myslím, že to byl ten muž, kterého jsem pak viděl dole na schodech.“

„Já se však naopak domnívám, že žádný podezřelý stín neexistuje a že tím podezřelým jste právě vy,“ oznámil výsledek svého uvažování inspektor.

Čím na sebe pan Basel obrátil inspektorovo podezření?

Čerpáno z knihy Luďka Brožka **Záhady pro detektivy začátečníky**

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 1/2011-2012:

1.- KRYCHLE

$13 + 16 = 29$ krychlí

2.- OSMISMĚRKA

Okáč bojínkový

3.- UKRADENÉ ŠPERKY

Kdyby byl hotelový sluha lupičem napaden na prahu pokoje tak, jak povídal, podnos s šálkem a skleněnou konvicí s čajem by musel spadnout na podlahu a čaj by se rozlil. To se však evidentně nestalo, takže událost proběhla poněkud jinak.

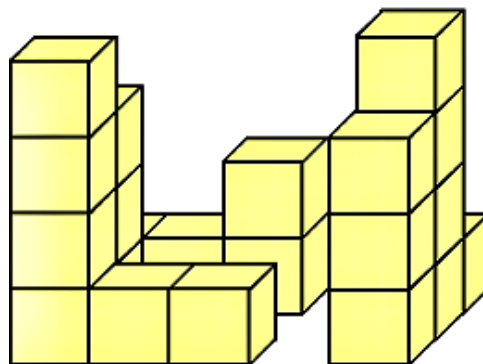
4.- KVÍZ:

HARRY POTTER

- 1a) J. K. Rowling
- 2b) Ve vlaku
- 3b) Daniel Radcliffe
- 4c) Z nástupiště 9¾
- 5a) V Oxfordu

2. KRYCHLE

Kolik krychlí je na obrázku?

SOUTĚŽNÍ KUPON JESENÍČKU	JMÉNO	
	TŘÍDA	